همه تن شهوت آن پاکیزه کانرا
جهان کابین بود و شیر کانرا
ز مستی و تشنگان آورد در کار

که این میداد بر کلهاد هوی
که آن می کنت با بلبل سروی
نه جز خرم دلی چیزند کاری

وزین شیرین بران خسار شیرین
جو ماهی بود کرد ماه پروین
کهی میداد باده گاه میخورد

چو خود بین شد که داد دصورت ماه
بدان صورت شد تش چشم ناگاه
بخوبان گفت کان صورت بیارید
که کردست این رقم پنهان مدارید

بتاورند صورت پیش دلبند
دران صورت فرو شد ساعتی چند
نه دل میداد ازو دل برگرفتن
نه می شایستش اندر بر گرفتن

بهر دیداری ازوی مست می شد
بهر جامی که خورد از دست میشد
چو میدید از هوس میشد دلش ست
چو میکردند پنهان بار بیحت

نگهبانان برسید ند ازان کار
کزان صورت شود شیرین گرفتار
درید ند از هم آن نقش گزین را
که نقش روی او بد نقش چین را

مختصر صوبه مان سوی